

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/1104-3/2014.

Érkezett: 2014 AUG 07.

Példány: 1 Kezelőiroda: 21

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [redacted] által képviselt [redacted] felperesként, a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal [redacted] alperes ellen, csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselóm útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. (Abtv.) 27.§-a alapján, a törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panaszt

terjesztettem elő a Kúria Kfv.II.37.721/2013/6. számon hozott jogerős ítéletének és az ezt megelőző Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.26.957/2013/8. számú jogerős ítéletének a 2011. évi CLI. Törvény 52.§. (b) bekezdésbe ütközően, az „Alaptörvényben biztosított jogsérelmeim” miatt. A felhívás harmadik bekezdésében foglaltakkal kapcsolatban előadom, hogy közvetlenül sértik az Alaptörvény M) cikkében, valamint a XII. cikkében foglaltakat az előbb említett bírósági határozatok (ez szerepel a 2014. május 28-i alkotmányjogi panasz beadványom 7. oldal ad 'b' pont alatt), ráadásul a Magyar Államot képviselő NAV sem fogadja el őket (ez szerepel a 2014. május 28-i alkotmányjogi panasz beadványom 2. oldalán). A jogrendellenességük miatt, a jövedelemszerző képességem ellehetetlenítéséből eredően a magyarországi létemet ellehetetlenítették többek között a NAV miatt ezek a most említett bírósági határozatok olyannyira, hogy 2014. áprilistól elhagyni kényszerültem az országot. Elszakadva a családomtól, a 6 éves beteg, tüdőasztmás kisebbik, és a 14 éves nagyobbik lányomtól, valamint férjemtől.

A jogrend, a magántulajdon és a törvényi rendelkezések megsértése az önálló orvosi tevékenységhez kapcsolódóan alkotmányos jogsértések! Erről szólnak a 2006-os AB Határozatok.

Az ügyben eljáró egyik bíróság sem vette figyelembe azt, hogy a 28/2006-os AB Határozatában a praxisjog (házi orvosi működtetési jog) megszerzésével, a 63/2006-os AB Határozatában pedig a praxisjog gyakorlásának önkormányzati szerződés hiányára történő ÁNTSZ – önkormányzati hivatkozással (96/2003-as Kormányrendelet 8.§. 4a bekezdése) kapcsolatosan összesen négy alkotmányos alapjogsértést hirdetett ki az Alkotmánybíróság, ahogyan ezt a 2014. május 28-i alkotmányjogi panasz beadványom 6. oldalán szerepeltettem. A 29/2006-os AB Határozatának Határozati 3-as pontjában, valamint a 63/2006-os ABH III/3-4-es bekezdésében ezzel összefüggésben kihirdette, hogy a jogrendet sérti a tulajdonjog megjelenésétől kezdve, a 2000 előtti feladat ellátási szerződés, és az ehhez kapcsolt ÁNTSZ működési engedélyre történő hivatkozás, hiszen a szerződéshez képest a hatósági bizonyítványban (praxisengedély) foglalt törvényi rendelkezés magasabb szintű jogszabály. Vagyis, a joggyakorlásba történő önkormányzati beleszólási jogkör sérti a jogrendet a tulajdonjog megjelenésétől (2000) kezdve tekintve, hogy a hatósági bizonyítvány törvényi rendelkezés, a korábbi szavazásos határozaton alapuló önkormányzati feladat ellátási szerződéssel szemben. A 2014. május 28-i alkotmányjogi panaszbeadványom 2. oldal alján és a 3. oldal tetején hivatkoztam a Ptk 200.§.(2) bekezdésében foglaltakra, melyhez szervesen kapcsolódik a Ptk.198.§.(3) bekezdésben foglaltak: „Szolgáltatásra irányuló kötelezettség és jogosultság jogszabályból vagy hatósági rendelkezésből szerződéskötés nélkül is keletkezhet, ha a jogszabály vagy a törvényes jogkörében eljáró hatóság így rendelkezik, és a kötelezettet, a jogosultat és a szolgáltatást kellő pontossággal meghatározza. Ebben az esetben - jogszabály vagy hatóság eltérő rendelkezése hiányában - a szerződésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

A jog gyakorlása maga a vagyoni értékű jog tartalmi eleme, ami egyet jelent a területi ellátási kötelezettség nyújtásával! Ez pedig azonos az egészségügyi szolgáltatási jogosultsággal, az önálló orvosi tevékenységgel, az adott házi orvosi körzetben.

Az Önálló Orvosi Törvény közjogi érvényességének alapja a Ket. 83.§-a! Éppen ezért a Ket. 83.§.(4-5) bekezdése megkerülhetetlen akadályt képez a lefolytatott, de figyelembe nem vett első és másodfokú eljárásokban. A jelen alkotmányjogi panasz jogalapját képezi, mert törvényi rendelkezés, az ítéletekben hivatkozott feladat ellátási szerződéssel szemben.

A Ket. 83.§.(4-5) bekezdésében ez áll: „(4) A hatósági bizonyítvány tartalmát - az ellenkező bizonyításáig - mindenki köteles elfogadni”. A Ket. 83.§.(5) bekezdés: „A hatósági bizonyítvány ellen az ellenérdekű ügyfél nem élhet fellebbezéssel, de a hatósági bizonyítvány felhasználási célja szerinti eljárásban bizonyíthatja, hogy a hatósági bizonyítvány tartalma valótlan”. A Ket. 83.§.(5) bekezdésben foglaltakat azonban a működtetési jog vonatkozásában kizárta alkalmazni az Alkotmánybíróság a 28/2006-os és a 63/2006-os AB Határozatának a végén (lásd itt 8 bekezdéssel lentebb).

A 29/2006-os ABH VII/2-es bekezdésben úgy az Alkotmány 35.§.(2) bekezdésébe, mint az Önkormányzati Törvény 8.§-ába ütközőnek hirdette ki, és Alkotmány ellenességet mondott ki az Alkotmánybíróság a velem szemben mutatott önkormányzati – ÁNTSZ magatartással szemben.

A 29/2006-os ABH Határozati 2-es pontjában kihirdette, és az V/2 bekezdésben az Öotv.2.§.(1-2) bekezdésre történő hivatkozással mondta ki az Alkotmánybíróság, hogy a háziorvosi működtetési jog minden esetben konkrét körzetre értelmezett. Az ezzel megegyező miniszeri indoklás a 2014. május 28-i alkotmányjogi panaszbeadványom 6. oldal tetején szerepelnek. De ugyanerről szól a 2012. január 1-től bevezetett Öotv. 3.§.(5) bekezdése is.

Ennek alapján határozott álláspontom az, hogy mindezek ellentétére, azaz Alkotmány/Alaptörvény ellenes jogi normára alapított úgy a Kúria **Kfv. II.37.721/2013/6.** számon hozott jogerős ítélete, mint az ezt megelőző Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **15.K.26.957/2013/8.** számú jogerős ítélete. Vagyis az ítéletek indoklási jogalapi része Alaptörvény ellenes! Előadtam az eljárás során, és részletesen meg is indokoltam a 2002. április 15-től érvényes jogi normára, és az ezzel összhangban 2006-ban született Alkotmánybírósági Határozatokra hivatkozással, hogy álláspontom szerint jogsérelmeim az első és másodfokon eljáró Bíróságok részéről, egy 12 éve megsemmisített, Alkotmány ellenes jogszabály újraalkalmazása folytán következtek be.

A CLI. Törvény 52. § (1) bekezdés értelmében: „Az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli

b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét”, mely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a 2011. évi CLI. Törvény **24. § (1)** bekezdése határozza meg, mely szerint „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontja alapján felülvizsgálja a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” V. cikk szerint: „Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.”

Ugyanígy mindenkinek állampolgári alapjoga, Magyarországon keresőtevékenységet folytatni, amiből kötelezően közterheket kell viselnie! Ez alól nincs kivétel, és az ÁNTSZ az Önkormányzatra történő hivatkozással sem hozhat létre jogszerűen ilyen helyzetet. Esetemben ez utóbbi (közterherviselés) is meg van akadályozva, ezért kényszerültem elhagyni az országot.

Az Ombudsman az AJB 2377/2010. számú jelentésében ezt írta a kettős jogi norma alkalmazásáról: „A gyakorlatban a működtetési joggal kapcsolatos szükségképpen több tényező eljárás egyes résztvevői az eredeti és az új, módosított normaszövegű koncepció egyes elemeit különbözőképpen igyekeznek érvényesíteni. Ezek **párhuzamos, együttes alkalmazása azonban egyrészt lehetetlen, másrészt értelmetlen**”, (főleg sokszorosan törvénysértő). „A 2002-től, illetőleg a 2006-os AB határozat óta eltelt időszak megerősíti, hogy a szükséges jogértelmezés (különös tekintettel az Öotv.-nek a

2001. évi CVII. törvény 26. § n) pontjával történő módosítása után kialakult helyzetre) **nem történt meg, illetőleg azt az egyes eljárási szereplők nem azonos tartalommal tették magukévá**”.

Álláspontom szerint, jogsérelmem az első és másodfokon eljáró Bíróságok részéről, egy 12 éve megsemmisített, Alkotmány ellenes számkorlát nélküli „licence” szemlélet jogi norma törvénytelen újra alkalmazása folytán következett be, mely joghelyekről a 28/2006-os és a 63/2006-os AB Határozataiban kihirdette az Alkotmánybíróság, hogy „Az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése szerint azt a jogszabályt, amelyet az Alkotmánybíróság megsemmisít, az erről szóló határozatnak a hivatalos lapban való közzététele napjától nem lehet alkalmazni (63/2006-os ABH III/4)...Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a már hatályon kívül helyezett rendelkezés alkotmányellenes volt és az eljárás feleinek különösen fontos érdekére tekintettel az Abtv. 43. §-ának (4) bekezdése alapján az alkotmányellenes rendelkezés a folyamatban lévő ügyben nem alkalmazható” (28/2006-os ABH III/6). Figyelembe véve a bázakerettyei pert is, mely ugyanerről az önkormányzati magatartásról szólt!

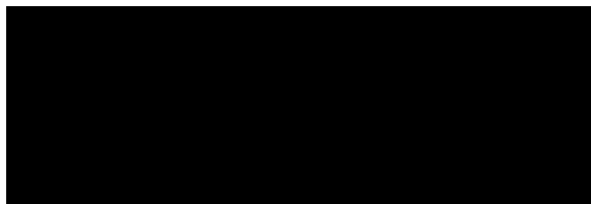
Az Alkotmánybírósági Törvény (Abtv) minden törvényt felülír, ami azokban esetleg ellentétes lenne a legmagasabb jogforrással. Ezekről a jogsértő lépésekről születtek 2006-ban Alkotmánybírósági Határozatok (szám szerint négy), így magatartásával az alperesi ÁNTSZ, az Alkotmánybírósági Határozatokkal megerősítetten megsértette még az Abtv. 39.§.(1-2) bekezdést is, amely szerint (1) „Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az Alkotmánybíróság döntése mindenkire nézve kötelező. (2) Az Alkotmánybíróság döntése ellen jogorvoslatnak nincs helye”.

Az önkormányzati befolyást a joggyakorlásból kizáró 2002. április 15-től hatályos országos praxiskvóta szemlélet joghelyei az Öotv. 2.§.(2) bekezdés, és ezzel összefüggésben a módosított **Vhr. 2.§.(1a) bekezdés a Körzethatár Rendelettel együtt**, továbbá az önálló orvosi tevékenységre jogosult jelenlétében az önkormányzati helyettesítést kizáró Vhr. 2.§.(1ba és 1bb) bekezdések.

Mindezek alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a 2014. május 28-i alkotmányjogi panasz beadványom 6-8. oldal hivatkozott alkotmányos joghelyekre és az Abtv. 39.§.(1-2) bekezdésére tekintettel állapítson meg Alkotmány/Alaptörvény ellenességet. Erre való tekintettel semmisítse meg az ítéleteket, és utasítsa az első fokon eljáró Közigazgatási Bíróságot a kérelem tárgyában új határozat hozatalára.

Nyilvánosságra hozatalhoz hozzájárulok. Újabb ügyvédi meghatalmazást csatolok

2014. augusztus 1.

T. Alkotmánybíróság, mint alkotmányjogi panaszt elbíráló bíróság!

Budapest

Alkotmányjogi panasz kérelme kiegészítése

[REDACTED]

képv:

[REDACTED]

[REDACTED]

közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti
perben
a Kúria

Kfv.II.37.721/2013/6. számon hozott jogerős
ítélet ellen

IV/1104-2/2014. számhoz!